

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА
ДИПЛОМАТИЧЕСКАТА СЛУЖБА

§ 1. В чл. 2 ал. 3 се отменя.

§ 2. Чл. 3 се изменя така:

„Принципи, цели и функции

Чл. 3. (1) Дипломатическата служба се изгражда на професионална основа в съответствие с общите принципи на администрацията, както и с принципите на кариерно развитие, стабилност, партийна необвързаност, приемственост и мобилност.

(2) Дипломатическата служба не допуска дискриминация, привилегии или ограничения, основани на раса, народност, етническа принадлежност, пол, произход, религия, образование, убеждения, политическа принадлежност, членуване в синдикални и други обществени организации, лично и обществено положение, имуществено състояние или на наличие на увреждане.

(3) Целта на дипломатическата служба е да защитава правата и интересите на Република България в международните отношения, както и на българските граждани и българските юридически лица в чужбина в съответствие с принципите и нормите на международното право.

(4) Дипломатическата служба подпомага Народното събрание, президента на републиката, Министерския съвет, министъра на външните работи при осъществяването на техните правомощия в областта на външната политика на Република България и международните отношения.

(5) Дипломатическата служба изпълнява следните основни функции:

1. подпомага конституционно установените органи в планирането, координирането и осъществяването на външната политика на Република България, в развитието на отношенията с другите държави, както и при участието на страната в Организация на обединените нации, Организацията на Северноатлантическия договор и други международни правителствени организации;

2. отстоява и реализира формулираните позиции за защита на българските национални интереси в двустранните отношения и международното сътрудничество на Република България;

3. осигурява провеждането на единна национална политика на Република България по всички въпроси, свързани с Европейския съюз, в т.ч. участва във формирането и провеждането на Общата външна политика и политика за сигурност на Европейския съюз, както и в изграждането и развитието на механизмите на Европейския съюз за нейното осъществяване и упражнява общия контрол по функционирането на координационния механизъм по въпросите на Европейския съюз в рамките на изпълнителната власт;

4. подпомага държавните органи при осъществяването на официалните връзки с акредитираните в Република България дипломатически и консулски представителства на други държави и мисии на международни правителствени организации;

5. осъществява общата координация в областта на външните отношения на Република България, като взаимодейства с компетентните органи на държавната власт, министерствата и органите на изпълнителната власт и на местното самоуправление по въпросите, свързани с осъществяването от тях международна дейност и сътрудничество.”.

§ 3. В чл. 5 думите „и Кодексът на труда” се заменят с „за служителите по чл. 4, т. 1 и т. 2 и Кодексът на труда за служителите по чл. 4, т. 3.”.

§ 4. Ал. 2 на чл. 5а се изменя така:

„(2) В генералните дирекции могат да се създават дирекции и/или отдели.”

§ 5. В чл. 6 се правят следните изменения и допълнения:

1. Ал. 2 се изменя така:

„(2) Министърът на външните работи ръководи дипломатическата служба.”;

2. Създава се ал. 3:

„(3) Министърът на външните работи може да делегира на заместник-министър и/или на постоянния секретар с писмена заповед правомощията си във връзка с възникването, изменянето и прекратяването на трудовите и служебните правоотношения.”.

3. Създава се ал. 4:

„(4) Правомощията на министъра в негово отсъствие от страната или когато ползва законоустановен отпуск може да се изпълняват от определен от него с писмена заповед за всеки конкретен случай заместник-министър.”

§ 6. Чл. 7 се изменя така:

„Чл. 7. (1) Заместник-министрите подпомагат министъра на външните работи при осъществяването на политическата програма на правителството в областта на външната политика и международните отношения и при изпълнението на функциите му по чл. 6, ал. 1.

(2) Министърът определя с писмена заповед функции на заместник-министрите в определени сфери на външната политика, в рамките на които те отговарят за разработването на концепции и стратегии в изпълнение на външнополитическите приоритети на програмата на правителството.

(3) Заместник-министрите контролират работата на структурните звена в определените им със заповедта по ал. 2 сфери, като могат да им възлагат задачи и да изискват от тях информации, справки, анализи и експертни оценки, свързани с външната политика и международните отношения на страната.”

§ 7. В чл. 8 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2:

а) т. 2 се изменя така:

„2. е заемал длъжност „административен секретар”, „генерален директор”, „директор”, „началник на отдел” или „ръководител на Инспекторат” в Министерството на външните работи;”;

б) т. 4 се отменя;

в) т. 5 се изменя така:

„5. няма наложени дисциплинарни наказания;”;

2. Ал. 3 се изменя така:

„(3) Постоянният секретар се назначава от министъра на външните работи, чрез подбор, основан на професионални и ръководни качества, извършен между всички дипломатически служители, които отговарят на изискванията по ал. 2 и са изразили желание за заемане на длъжността.”;

3. В ал. 4 думите „който изтича преди придобиването от служителя на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст” се заличават;

4. Създава се ал. 5:

„(5) Правоотношението с постоянния секретар се прекратява от министъра на външните работи в случаите по чл. 103, 107 и 107а от Закона за държавния служител.”

§ 8. В чл. 9 се правят следните изменения:

1. В наименованието думите „Правомощия на постоянния секретар” се заменят с

„Функции на постоянния секретар”

2. Ал. 1 се изменя така:

„(1) Постоянният секретар подпомага министъра при изпълнението на неговите функции по чл. 6, ал. 2, като:

1. организира, координира и контролира дейността на структурните звена за осигуряване на комплексна експертиза за взимане на външнополитически решения от министъра и от заместник-министрите (в рамките на определените им функции);

2. осигурява, чрез структурните звена, провеждането на външната политика на страната в съответствие с приоритетите и целите на правителствената програма, стратегическите национални интереси и върховенството на закона;

3. отговаря за цялостното осъвременяване на нормативната уредба по отношение на външнополитическата дейност на страната, за дългосрочното планиране на бюджета и за повишаване на ефективността на дипломатическата служба;

4. отговаря за прилагането на принципите на професионалното кариерно развитие на служителите в дипломатическата служба, за повишаването на професионалната им квалификация и за спазването на Професионалния кодекс на служителите в дипломатическата служба;

5. ръководи дейността по подбора на служителите в дипломатическата служба;

6. ръководи дейността по разработване и прилагане на мерки за недопускане конфликт на интереси и условия за корупция в дипломатическата служба;

7. организира взаимодействието със синдикатите и с неправителствени организации, работещи в областта на външната политика и международните отношения.”

2. Ал. 3 се изменя така:

„(3) Функциите на постоянния секретар в негово отсъствие от страната или когато ползва законоустановен отпуск, се изпълняват от определен с писмена заповед на министъра на външните работи генерален директор.”;

3. Ал. 4 се отменя.

§ 9. Създава се чл. 10а:

„Административен секретар

Чл. 10а. (1) Административният секретар подпомага министъра на външните работи в управлението на човешките, материалните и финансовите ресурси, като:

1. непосредствено ръководи дейността на структурните звена по административните, стопанските и финансовите въпроси;

2. координира и контролира дейностите по управлението на държавната собственост, предоставена на министерството.

(2) Административният секретар подпомага постоянния секретар в подбора на служителите, заемащи длъжности с технически или спомагателни функции и ръководи текущата дейност, свързана с изменението на техните правоотношения.

(3) За административен секретар се назначава дипломатически служител, който:

1. има дипломатически ранг не по-нисък от "съветник";
2. е заемал длъжност „генерален директор”, „директор”, „началник на отдел” или „ръководител на Инспекторат” в Министерството на външните работи и е бил дългосрочно командирован в задгранично представителство.

(4) Административният секретар се назначава чрез подбор, основан на професионални качества. Министърът на външните работи извършва подбор между всички дипломатически служители, които отговарят на изискванията по ал. 3 и са изразили желание за заемане на длъжността.

(5) Функциите на административния секретар в негово отсъствие от страната или когато ползва законоустановен отпуск, се изпълняват от определен с писмена заповед на министъра на външните работи дипломатически служител, който отговаря на изискванията по ал. 3.”

§ 10. В чл. 11 се правят следните изменения и допълнения:

1. Ал. 1 се изменя така:

„(1) Генералните директори се назначават от министъра на външните работи, чрез подбор, основан на професионални и ръководни качества, извършен между всички дипломатически служители, които отговарят на изискванията по ал. 2 и са изразили желание за заемане на длъжността.”;

2. В ал. 2 след думите „задгранично представителство” се добавя „по чл. 23, ал. 1 или по чл. 23, ал. 2, т. 1, 3 и 4.”;

3. В ал. 4 изразът „изискват и” се заличава;

4. Ал. 5 се изменя така:

„(5) Функциите на генералния директор в негово отсъствие от страната или когато ползва законоустановен отпуск, се изпълняват от определен с писмена заповед на министъра на външните работи директор в съответната генерална дирекция или дипломатически служител в Министерството на външните работи, отговарящ на изискванията по ал. 2.”.

5. Създава се ал. 6:

„(6) Генералните директори могат да бъдат освободени от изпълнението на функциите си от министъра на външните работи, след като се вземе становището на постоянния секретар и се преназначават по реда на чл.32, ал.2.”

§ 11. Чл. 12 се изменя така:

„Политически директор

Чл. 12. (1) Политическият директор отговаря за изработването на националните позиции и външнополитическата координация по линия на Общата външна политика и политика за сигурност на Европейския съюз.

(2) Политически директор в Министерство на външните работи може да бъде само дипломатически служител с дипломатически ранг не по-нисък от „пълномощен министър”, който има професионален опит като ръководител на задгранично представителство по чл. 23, ал. 1 или по чл. 23, ал. 2, т. 1, т. 3 и т. 4.

(3) Политическият директор се назначава от министъра на външните работи чрез

подбор, основан на професионални и ръководни качества, извършен между всички дипломатически служители, които отговарят на изискванията по ал. 2 и са изразили желание за заемане на длъжността.

(4) Политическият директор ръководи генерална дирекция и координира дейността и получава необходимата информация за изпълнение на функциите си по ал. 1 от всички структурни звена на дипломатическата служба.

(5) Политическият директор е пряко подчинен на министъра на външните работи по отношение на функциите си по ал. 1.

(6) Политическият директор се замества по реда на чл. 11, ал. 5.”

§ 12. В чл. 13 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 се правят следните изменения:

а) т. 1 се изменя така:

„1. посланици за специални поръчения на пряко подчинение на министъра на външните работи – дипломатически служители с ранг не по-нисък от "посланик”;

б) в т. 2 думата „дипломати” се заменя с „дипломатически служители”, а изразът „или лица с доказани квалификация и опит да координират изпълнението на съответните задачи” се заличава;

2. Ал. 2 се изменя така:

„(2) Функциите и правомощията на посланиците за специални поръчения и на специалните координатори се определят със заповед на министъра на външните работи.”

3. Създава се нова ал. 3:

„(3) Посланиците за специални поръчения и специалните координатори могат да изискват чрез постоянния секретар необходимата им информация за изпълнение на функционалните им задължения от структурните звена на дипломатическата служба и от административни звена на други органи на изпълнителната власт.”;

4. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея изразът „по преценка на министъра на външните работи” се заменя с „от изпълнението на функциите си по ал. 2 от министъра на външните работи и се преназначават по реда на чл. 32, ал. 2”;

5. Създава се ал. 5:

„(5) За изпълнение на конкретна задача министърът на външните работи може да определи за посланици за специални поръчения лица извън състава на дипломатическата служба, които отговарят на изискванията по чл. 24, ал. 2. Лицата по тази алинея не се назначават в дипломатическата служба и не са служители в дипломатическата служба по смисъла на чл. 4.”.

§ 13. Чл. 14 се изменя така:

„Директори

Чл. 14. (1) Директорите в Министерството на външните работи се назначават от министъра на външните работи чрез подбор, основан на професионални и ръководни качества, извършен между всички дипломатически служители, които отговарят на изискването по ал. 2 и са изразили желание за заемане на длъжността.

(2) На длъжност „директор”, определена в длъжностното разписание за заемане от дипломатически служител, може да бъде назначен служител, който има дипломатически ранг не по-нисък от "съветник”.

§ 14. В чл. 15 се правят следните изменения:

1. В наименованието думите „Ръководител на инспектората” се заменят с „Инспекторат”;
2. В ал. 1 думите „пълномощен министър” се заменят с „посланик”;
3. Създава се ал. 4:

„(4) Функциите на инспектори могат да бъдат изпълнявани и от дипломатически служители в Инспектората.”

§ 15. В чл. 16 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 след думите „постоянния секретар,” се добавя „административния секретар”, а след думите „генералните директори” се добавя „политическия директор,”;
2. Ал. 4 се изменя така:

„(4) Колегиумът се свиква и се председателства от министъра, а в негово отсъствие - от определен от него заместник-министър.”

§ 16. В т. 3 на чл. 17 думите „работната програма” се заменят с „годишния план за дейността на дипломатическата служба”.

§ 17. Чл. 18 се изменя така:

„Чл. 18. Кариерната комисия е съвещателен орган към министъра на външните работи по въпроси на кариерното развитие на дипломатическите служители и ротацията в дипломатическата служба, който:

1. прави предложения за повишаване на дипломатическия ранг на дипломатическите служители;
2. прави предложения за нотифициране с дипломатически ранг и за определяне на временен дипломатически ранг в случаите по чл. 39, ал. 1 и 4.
3. прави предложения за ротация на служителите в дипломатическата служба;
4. разглежда предложения за предсрочно прекратяване на задграничен мандат по чл. 68, ал. 2, т. 2;
5. обсъжда други въпроси, свързани с положението на служителите в дипломатическата служба.

(2) Министърът на външните работи определя със заповед състава на Кариерната комисия. Членове на комисията по право са постоянният секретар, който е и неин председател, административният секретар, генералните директори, политическият директор и ръководителят на структурното звено по човешките ресурси в Министерството на външните работи.”

§ 18. Чл. 19 се изменя така:

„Чл. 19. (1) Заседанията на Кариерната комисия са законни, ако присъстват най-малко две трети от членовете ѝ.

(2) Решенията на Кариерната комисия се приемат с обикновено мнозинство от присъстващите.

(3) Кариерната комисия се свиква задължително на заседания ежегодно за

изготвяне на предложения за ротация на служителите в дипломатическата служба и за повишаване в дипломатически ранг на дипломатическите служители.

(4) В заседанията на Кариерната комисия по изготвяне на предложения за ротация на служителите в дипломатическата служба:

1. участва с право на глас или предоставя писмено становище, в което отбелязва своя глас, директорът на дирекцията, в чиято компетентност попадат областите на дейност и основните задължения на подлежащата на ротация длъжност в задгранично представителство;
2. участва с право на глас или предоставя писмено становище, в което отбелязва своя глас, директорът на дирекцията, в която се освобождава длъжност в рамките на ротацията;
3. може да участва или да предостави писмено становище директорът на дирекцията, в която работи служителят, чиято кандидатура за задграничен мандат се разглежда.

(5) Ръководителят на задграничното представителство може да представи писмено становище по кандидатурите за заемане на подлежаща на ротация длъжност в представителството.

(6) Кариерната комисия задължително разглежда становищата по ал. 4 и ал.5 на заседанието за изготвяне на предложения за ротация на служителите в дипломатическата служба.

(7) В заседанията на Кариерната комисия участва с право на глас или представя писмено становище, в което отбелязва своя глас, директорът на дирекцията, в която работи дипломатическият служител, предложен за повишаване в ранг.

(8) По предложение на постоянния секретар в заседанията на Кариерната комисия могат да участват и други служители без право на глас.

(9) За заседанията на Кариерната комисия се водят протоколи.

(10) Решенията на Кариерната комисия се мотивират и се обявяват по общодостъпен за всички служители в дипломатическата служба начин.

(11) Служителите имат право да изискват и да се запознаят с мотивите за решенията на Кариерната комисия по чл. 18, ал. 1, т. 1, 3 и 4, отнасящи се до тяхното служебно положение.

(12) Съставът, условията и редът за провеждане на заседания на Кариерната комисия и за вземане на решения се определят в наредбата по чл. 44, ал. 2.”

§ 19. Чл. 20 се отменя.

§ 20. В чл. 21 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думата „териториално” се заличава;
2. В ал. 2, т. 5 се отменя;
3. В ал. 3 след думите „определянето на вида” се поставя запетая и се добавя

„временното преустановяване на дейността”.

§ 21. Чл. 22 се изменя така:

„Чл. 22. (1) Задграничното представителство се състои от ръководител, дипломатически служители, административно-технически служители и обслужващ персонал по смисъла на Виенската конвенция за дипломатическите отношения, съставена във Виена на 18 април 1961 г. (ДВ, бр. 28 от 1968 г.) и Виенската конвенция за консулските отношения, съставена във Виена на 24 април 1963 г. (ДВ, бр. 42 от 1990 г.).

(2) Служби в задграничното представителство, в зависимост от техния вид, функции и състав, могат да се създават или закриват по решение на министъра на външните работи или по решение на друг министър, съгласувано с министъра на външните работи.”

§ 22. В чл. 23 се правят следните изменения:

1. Т. 3 на ал. 2 се изменя така:

„3. ръководител на дипломатическо бюро или бюро за връзка;”

2. В ал. 3:

а) в т. 1 думите „в съответствие с указанията на министъра на външните работи” се заличават;

б) в т. 2 след думите „служби и служители,” се добавя „включително”;

в) в т. 3 думата „спира” се заменя с „може да спре”;

3. Ал. 5 се отменя;

4. Ал. 6 се отменя;

5. Създава се ал. 7:

„(7) Ръководителят на задгранично представителство по чл. 21, ал. 2, т. 1 осъществява обща политическа координация по отношение на дейността на задграничните представителства по чл. 21, ал. 2, т. 3 в приемащата държава.”

§ 23. Създава се чл. 23а:

„Извънредни и пълномощни посланици със седалище в София

Чл.23а. (1) В държави, в които няма задгранични представителства на Република България, могат да се назначават извънредни и пълномощни посланици със седалище в София.

(2) За извънреден и пълномощен посланик със седалище в София може да бъде назначен дипломатически служител с минимален дипломатически ранг „съветник”.

(3) За извънреден и пълномощен посланик със седалище в София може да бъде определен и дипломатически служител, заемащ длъжност „генерален директор”, „директор” или „началник на отдел”.

(4) Министърът на външните работи издава заповед, с която определя функциите и задълженията на извънредните и пълномощни посланици със седалище в София и взаимодействието им със структурните звена в Министерството на външните работи.”

§ 24. В чл. 24 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „и длъжностна категория” се заменят с „за съответното длъжностно ниво”;

2. В ал. 3 числото „20” се заменя с „10”.

§ 25. Създава се чл. 25а:

„Финансово осигуряване и управление на собствеността

Чл. 25а. (1) Финансовото осигуряване на дейностите в областта на външната политика се извършва от държавния бюджет и от други източници, предвидени в закон или в акт на Министерския съвет.

(2) За финансовото осигуряване на дейността си Министерството на външните работи съставя бюджет, който е част от държавния бюджет.

(3) В приходната част на бюджета постъпват и средства от разпореждане и управление на имущество, приходи от услуги, приходи от лихви по текущи сметки, приходи от застрахователни обезщетения, дарения и други, определени със закон или с акт на Министерския съвет.

(4) По бюджета на Министерството на външните работи постъпват и приходи от държавните такси за извършваните от Министерството на външните работи и задграничните представителства услуги.

(5) Средствата за официалната помощ за развитие се предвиждат по бюджета на Министерството на външните работи със закона за държавния бюджет в съответствие с текущата Средносрочна програма за помощ за развитие и хуманитарна помощ.

(6) Със закона за държавния бюджет по бюджета на Министерството на външните работи ежегодно се предвиждат средства за оказване на съдействие на български граждани в чужбина, които се разходват, възстановяват и отчитат при условия и по ред, определени с наредба на Министерския съвет.

(7) Министърът на външните работи е първостепенен разпоредител с бюджет.

(8) Министърът на външните работи управлява предоставените на Министерството на външните работи имоти и вещи – държавна собственост.

(9) Условията и редът за управление и разпореждане с жилища, ателиета и гаражи, предоставени за управление на Министерството на външните работи, се определят от Министерския съвет, по предложение на министъра на външните работи.”

§ 26. Създава се чл. 25б:

„Разходи за поддържане и управление на имоти в чужбина

Чл. 25б. (1) 50 на сто от постъпленията от действия на разпореждане и управление на имоти в чужбина, намалени със съответните разходи по реализацията на сделката, които са за сметка на продавача, могат да се използват за покриване на разходите, свързани с поддържането и управлението на имотите в чужбина и/или за покриване на разходите за придобиване на имоти в чужбина.

(2) Министърът на финансите по предложение на министъра на външните работи извършва промени по бюджета на Министерството на външните работи за покриване

на непредвидените по бюджета на Министерството на външните работи разходи по ал. 1.”.

§ 27. В чл. 26 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „общ конкурс” се заменят с „конкурс за стажант-аташета”;
2. Ал. 2 се изменя така:

„(2) Дипломатически служител може да постъпи в дипломатическата служба и чрез конкурс за конкретна дипломатическа длъжност от длъжностни нива Е2-Е5 и Р3-Р5 на класификатора по чл. 42, за която има специфични изисквания за квалификация и професионален опит и за която няма кандидат от Министерство на външните работи, отговарящ на изискванията за нейното заемане.”

3. Създава се нова ал. 3

„(3) До участие в конкурс по ал. 2 се допускат кандидати, които имат професионален опит в област или области, които са свързани с функциите на конкурсната длъжност, както следва:

1. за длъжност, за която се изисква минимален дипломатически ранг „аташе” - една година професионален опит;
2. за длъжност, за която се изисква минимален дипломатически ранг „трети секретар” - 3 години професионален опит;
3. за длъжност, за която се изисква минимален дипломатически ранг „втори секретар” - 6 години професионален опит;
4. за длъжност, за която се изисква минимален дипломатически ранг „първи секретар” - 10 години професионален опит.
5. за длъжност, за която се изисква минимален дипломатически ранг „съветник” – 15 години професионален опит.”

4. Досегашната ал. 3 става ал. 4;

5. Създава се нова ал. 5:

„(5) Конкурс по ал. 2 не може да се обявява за дипломатически длъжности, определени за дългосрочно командироване.”

6. Досегашната ал. 4 става ал. 6.

§ 28. В чл. 27 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 2 на ал. 1 думите „в зависимост от” се заменят с „по специалност, отговаряща на”;
2. В т. 2 на ал. 3 след думите „чужд език” се поставя запетая и се добавя „когато това се изисква по длъжностната характеристика на съответната длъжност”;
3. Ал. 4 се отменя;
4. Създава се ал. 5:
„(5) На длъжност, определена за дългосрочно командироване, се назначават лица по ал. 2 и ал. 3, само ако владеят или ползват чужд език, в зависимост от изискванията за длъжността.”
5. Създава се ал. 6:

„(6) Условието и редът за признаване на владението и ползването на чужд език от служителите в дипломатическата служба се определят с наредбата по чл. 44, ал. 2.”

§ 29. В чл. 28 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „със срок за изпитване 12 месеца” се заличават;
2. В ал. 2 думата „След” се заменя с „В едномесечен срок до”, а изразът „чл. 18, ал. 3” се заменя с „чл. 44, ал. 2”.

§ 30. В чл. 29 се правят следните изменения:

1. Ал. 2 се изменя така:

„(2) Министърът на външните работи може да назначи без конкурс в дипломатическата служба за неопределено време дипломатически служител, правоотношението с когото е било прекратено, с изключение на случаите по чл. 107, ал. 1, т. 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8 и ал. 2 от Закона за държавния служител.”;

2. Ал. 3 се изменя така:

„Със заповедта за назначаване по ал. 2 министърът на външните работи по предложение на постоянния секретар определя на служителя дипломатически ранг, не по-нисък от този, който е имал при прекратяване на служебното му правоотношение, и го назначава на длъжност, съответстваща на този ранг, като взема предвид неговата квалификация и професионален опит в областта на международните отношения и дипломацията, както следва:

1. за длъжности, за които се изисква минимален дипломатически ранг „трети секретар” - 3 години професионален опит;
2. за длъжности, за които се изисква минимален дипломатически ранг „втори секретар” - 6 години професионален опит;
3. за длъжности, за които се изисква минимален дипломатически ранг „първи секретар” - 10 години професионален опит;
4. за длъжности, за които се изисква минимален дипломатически ранг „съветник” - 15 години професионален опит;
5. за длъжности, за които се изисква минимален дипломатически ранг „пълномощен министър” - 20 години професионален опит.”.

§ 31. Чл. 30 се изменя така:

„Преместване на служители от други ведомства

Чл. 30. (1) По реда на чл. 81а от Закона за държавния служител министърът на външните работи може да назначи на незаета длъжност в дипломатическата служба служител от друго ведомство, който отговаря на условията за заемане на длъжността.

(2) Министърът на външните работи може да назначи за определен срок на незаета длъжност в дипломатическата служба служител от друго ведомство при спазване на изискванията на чл. 81б от Закона за държавния служител.”.

§ 32. В чл. 31 се правят следните изменения:

1. Ал. 1 се изменя така:

„(1) Служителите в дипломатическата служба се назначават след подаване на декларация за необвързаност по чл. 49, ал. 1.”;

2. Ал. 3 се отменя;
3. Ал. 4 се отменя.

§ 33. В чл. 32 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „длъжностна категория, по-ниска от съответстващата” се заменят с „длъжностно ниво, по-ниско от съответстващото”;
2. Ал. 2 се изменя така:
„(2) След освобождаване на дипломатически служител от длъжностите "постоянен секретар", „административен секретар”, "генерален директор", „политически директор”, "главен инспектор", "директор", "началник на отдел", "посланик за специални поръчения" и "специален координатор", извън случаите на прекратяване на служебното правоотношение, служителите се преназначават на други длъжности в дипломатическата служба, съответстващи на техния ранг.”.

§ 34. Чл. 33 се изменя така:

„Прекратяване на правоотношението със служител в дипломатическата служба

Чл. 33. (1) Извън предвидените в Закона за държавния служител и в Кодекса на труда основания министърът на външните работи прекратява едностранно без предизвестие трудовото или служебното правоотношение, когато:

1. служителят в дипломатическата служба наруши забраната по чл. 49, ал. 1;
2. служителят не отговаря на условията за заемане на съответната длъжност по чл. 27, ал. 1 - 3.

(2) Министърът на външните работи може да прекрати едностранно без предизвестие трудовото или служебното правоотношение или да преназначи служителя на друга длъжност в дипломатическата служба, за заемането на която не се изисква достъп до класифицирана информация, когато:

1. на служителя бъде отказано издаването или бъде отнето издаденото разрешение за достъп до класифицирана информация, когато такова разрешение се изисква по длъжностната му характеристика;

2. служителят откаже да подаде документи за проучване за издаване на изискващото се по длъжностната му характеристика разрешение за достъп по реда на Закона за защита на класифицираната информация.”

§ 35. Чл. 35 се изменя така:

„Чл. 35. (1) Повишаването в следващ дипломатически ранг се извършва от министъра на външните работи само въз основа на оценка на изпълнението при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 44, ал. 2.

(2) За повишаване в следващ дипломатически ранг се изисква задължителен стаж в предходния ранг, както следва:

1. за "трети секретар" - 2 години като "аташе”;

2. за "втори секретар" - 3 години като "трети секретар";
3. за "първи секретар" - 4 години като "втори секретар";
4. за "съветник" - 5 години като "първи секретар".

(3) В дипломатически ранг „пълномощен министър” може да бъде повишен дипломатически служител, който има задължителен стаж от 6 години като „съветник”.

(4) В дипломатически ранг „посланик” може да бъде повишен дипломатически служител, който има задължителен стаж от 6 години като „пълномощен министър” и е бил ръководител на задгранично представителство по чл. 23, ал. 1 или по чл. 23, ал. 2, т.1, 3 и 4.

(5) Повишаване в дипломатически ранг не се допуска само поради изтичане на сроковете по ал. 2, 3 и 4.

(6) Не се допуска повишаване с повече от един дипломатически ранг едновременно.

(7) В случаите по ал. 3 и 4 дипломатическият служител се повишава в ранг след комплексна оценка от Кариерната комисия, при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 44, ал. 2.

(8) С изключение на случаите по чл. 107, ал. 1, т. 1 и 3 от Закона за държавния служител освободеният от длъжност дипломатически служител при последващо назначение в дипломатическата служба запазва дипломатическия ранг, който е имал при предходното прекратяване на служебното му правоотношение.

(9) При повишаване в следващ дипломатически ранг, две години стаж в задгранично представителство в държава, в която е възникнала заплата за живота и сигурността на служителите в представителството, се зачитат за три години стаж в предходния дипломатически ранг. Списъкът на държавите с възникнала заплата за живота и сигурността на служителите в задгранични представителства се утвърждава с акт на Министерския съвет, по предложение на министъра на външните работи.”

§ 36. Чл. 36 се отменя.

§ 37. Чл. 37 се изменя така:

„Предсрочно повишаване в дипломатически ранг

Чл. 37. (1) Повишаването в следващ дипломатически ранг може да се извършва и преди сроковете по чл. 35, ал. 2, 3 и 4, при следните условия:

1. за предсрочно повишаване в дипломатически ранг „втори секретар” и „първи секретар” - служителят да е получил оценки през последните две години за изпълнение на служебните му задължения над изискванията и да има стаж в предходния дипломатически ранг не по-малко от две години.
2. за предсрочно повишаване в дипломатически ранг „съветник”, „пълномощен министър” и „посланик” – служителят да е получил оценки през последните

две години за изпълнение на служебните му задължения над изискванията и да има стаж в предходния дипломатически ранг не по-малко от три години.

(2) Следващото повишаване в ранг на предсрочно повишен в ранг дипломатически служител се извършва само при условията и в сроковете по чл. 35, ал. 2, 3 и 4.

(3) Алинеи 1 и 2 не се прилагат в случаите, когато предсрочното повишаване в ранг е въз основа на награда по реда на чл. 57, ал. 1, т. 2.

(4) Не се допускат две последователни повишавания в дипломатически ранг въз основа на награда по реда на чл. 57, ал. 1, т. 2.”.

§ 38. В чл. 38 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 1 след думите „друга държавна служба” се добавя „или командирован в друга администрация”, а след думите „министъра на външните работи” се поставя запетая и се добавя „в случай, че е заемал длъжност с функции в област или области, свързани с международната дейност на Република България”;
2. В т. 2 след думите „като съветник” се добавя „по външнополитически въпроси”;
3. В т. 4 след думите „министъра на външните работи” се поставя запетая и се добавя „в случай, че е заемал длъжност с основни функции в областта на международните отношения и дипломацията.”

§ 39. Чл. 39 се изменя така:

„Чл. 39. (1) Министърът на външните работи може да нотифицира с по-висок дипломатически ранг дипломатически служител за срока на задграничния му мандат по предложение на Кариерната комисия.

(2) Министърът на външните работи може при необходимост да нотифицира ръководител на задгранично представителство по чл. 24, ал. 2 с дипломатически ранг пред приемащата държава или пред съответната международна организация само за срока на задграничния му мандат, по предложение на постоянния секретар.

(3) Министърът на външните работи може да нотифицира с дипломатически ранг пред приемащата държава или пред съответната международна организация служител в дипломатическата служба за срока на задграничния му мандат, когато нуждите на службата го налагат, по предложение на постоянния секретар.

(4) По предложение на постоянния секретар, като се вземе мнението на Кариерната комисия, министърът на външните работи може да определи временен дипломатически ранг на държавен служител в дипломатическата служба за срока на задграничния му мандат на длъжност, свързана с изпълнение на дипломатически или консулски функции, ако служителят има професионален опит в дипломатическата служба, както следва:

1. за аташе – една години професионален опит;
2. за трети секретар - 3 години професионален опит;

3. за втори секретар - 6 години професионален опит;
4. за първи секретар - 10 години професионален опит;
5. за съветник - 15 години професионален опит.

(5) Министърът на външните работи по предложение на ръководителя на изпращащото ведомство определя на служителите по чл. 65, ал. 3 временен дипломатически ранг за срока на задграничния им мандат в зависимост от спецификата на поставените задачи и при наличие на професионален опит в област или области, свързани с функциите на длъжността в задграничното представителство, както следва:

1. за аташе - една година професионален опит;
2. за трети секретар – 3 години професионален опит;
3. за втори секретар - 6 години професионален опит;
3. за първи секретар - 10 години професионален опит;
4. за съветник - 15 години професионален опит.

(6) Министърът на външните работи може да определи по реда на ал. 5 временен дипломатически ранг "пълномощен министър" при наличие на трудов, служебен или осигурителен стаж най-малко 20 години."

§ 40. Чл. 40 се отменя.

§ 42. Чл. 41 се изменя така:

„Дипломатически длъжности

Чл. 41. (1) Според функциите, които изпълняват, дипломатическите длъжности са:

1. ръководни;
2. координационни;
3. специализирани;
4. експертни.

(2) Ръководните дипломатически длъжности са посочени в длъжностни нива Р1, Р2, Р3, Р4 и Р5 на класификатора по чл. 42.

(3) Координационните дипломатически длъжности са посочени в длъжностни нива К1 и К 2 на класификатора по чл. 42.

(4) Специализираните дипломатически длъжности са посочени в длъжностни нива С1 и С2 на класификатора по чл. 42.

(5) Експертните дипломатически длъжности са посочени в длъжностни нива Е1, Е2, Е3, Е 4, Е5 и Е6 на класификатора по чл. 42."

§ 42. В чл. 43 се правят следните изменения:

1. В ал. 3 думите „категории и” се заличават;
2. Ал. 4 се изменя така:
„(4) Министърът на външните работи утвърждава вътрешни правила, с които определя условията и реда за изготвяне на длъжностните характеристики, в т.ч. и за включване в тях на специфични изисквания за заемане на определени длъжности в Министерството на външните работи и в задграничните представителства, като допълнително необходима езикова и компютърна квалификация и други.”

§ 43. Чл. 44 се изменя така:

„Принципи

Чл. 44. (1) Професионалното кариерно развитие на дипломатическите служители се основава на:

1. последователно израстване в дипломатическата служба;
2. периодично оценяване на изпълнението;
3. ротация;
4. непрекъснато повишаване на професионалната квалификация.

(2) Министърът на външните работи издава наредба за кариерното развитие на дипломатическите служители и ротацията на служителите в дипломатическата служба, в която се уреждат условията и редът за:

1. кариерното израстване на дипломатическите служители,
2. периодичното оценяване на изпълнението на служителите в дипломатическата служба и в задграничните представителства ,
3. подбора, основан на професионални качества при назначаване на длъжностите по чл.8, чл.10а, чл.11, чл. 12 и чл. 14 от този закон,
4. ротацията на служителите в дипломатическата служба,
5. признаване на владеенето и ползването на чужд език от служителите в дипломатическата служба съгласно чл.27, ал.1, 2, 3 и 5..”

§ 44. В чл. 45 думата „атестиране” се заменя с „оценяване на изпълнението”.

§ 45. Чл. 46 се изменя така:

„ Оценяване

Чл. 46. (1) Дипломатическият служител се оценява:

1. ежегодно чрез оценка на изпълнението на служебните задължения;
2. при повишаване в дипломатически ранг;
3. при кандидатстване за задграничен мандат и при приключването му.

(2) При оценяването на дипломатическите служители се отчитат професионалната квалификация, езиковата подготовка, постигнатите резултати и качеството на изпълнение на служебните задължения, а при повишаване в ранговете "пълномощен министър" и "посланик" - и придобитите от служителя комплексни професионални качества и умения.

(3) Служителите в дипломатическата служба по чл. 4, т. 2 и т. 3 и служителите в задгранични представителства по чл. 61, ал. 3 ежегодно се оценяват за изпълнението на длъжността. Оценка на изпълнението на длъжността обхваща периода от 1 януари до 31 декември на съответната година.

(4) Условието и редът за оценяване на изпълнението на служителите по ал. 1 и ал. 3 се определят в наредбата по чл. 44, ал. 2."

§ 46. В чл. 47 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „принцип за” се заменят с „процес на”, а думата „преминаване” се заменя с „заемане”;
2. В ал. 2 се заличават думите „и съответната длъжностна категория”;
3. Ал. 3 се изменя така:

„(3) Освобождаващите се длъжности в Министерството на външните работи и в задграничните представителства за служители в дипломатическата служба, с изключение на длъжностите по чл. 23, ал. 1 и чл. 23, ал. 2, т. 4, се обявяват ежегодно по общодостъпен начин за всички служители в дипломатическата служба при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 44, ал. 2.”

4. Ал. 4 се отменя.

§ 47. В чл. 48 се правят следните изменения и допълнения:

1. Т. 4 се отменя;
2. Т. 5 се изменя така:

„5. изпълнява служебните си задължения и извън установеното работно време, когато важни интереси на службата налагат това и да бъде на разположение или да дежури през определено време от денонощието, когато това е установено с акт на министъра на външните работи.”;

3. Т. 6 се отменя;
4. Създава се нова ал. 2:

„(2) Министърът на външните работи утвърждава Професионален кодекс на служителите в дипломатическата служба и осъществява контрол за спазването му.”

§ 48. В чл. 49, ал. 1 след думите „членовете на политическия кабинет на министъра на външните работи” се заменят с „членовете, съветниците, експертите и техническите сътрудници в политическия кабинет на министъра на външните работи”.

§ 49. Чл. 53 се изменя така:

„Основна заплата

Чл. 53. (1) Размерът на основната месечна заплата на служителите в

дипломатическата служба се определя от Министерския съвет по предложение на министъра на външните работи.

(2) Министърът на външните работи определя индивидуалния размер на основната месечна заплата за заеманата длъжност в зависимост от оценката на индивидуалното изпълнение от последното ежегодно оценяване на длъжността.

(3) Основната месечна заплата на дипломатическите служители се определя по нива, съобразно притежавания дипломатически ранг и заеманата дипломатическа длъжност.

(4) Индивидуалната основна заплата на служителите в дипломатическата служба се увеличава:

1. при преназначаване на друга длъжност в по-високо ниво на основната заплата;
2. при повишаване в дипломатически ранг.

(5) Индивидуалната основна заплата на служителите в дипломатическата служба може да се увеличава:

1. въз основа на годишната оценка на изпълнението на длъжността;
2. при годишна оценка на изпълнението „Изключително изпълнение”, по предложение на непосредствения ръководител на служителя;
3. при завръщане от отпуск за бременност и раждане или за отглеждане на дете;
4. след изтичане на срока за изпитване;
5. при завръщане от отпуск или от командировка с продължителност повече от една година или при възстановяване на уволнен служител;
6. при завръщане на служител, изпратен в друга административна структура по реда на чл. 81б от Закона за държавния служител;

(6) Индивидуалната основна заплата на служителите в дипломатическата служба може да бъде намалявана, в рамките на минималните и максималните размери за съответното ниво и степен, при преназначаване по реда на чл. 61, ал. 2.”

§ 50. В чл. 55 след думата „задължения” се добавя „в чужбина”

§ 51. В чл. 57 се създава ал. 3:

„(3) Награждаването по ал. 1, т. 2 се извършва при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 44, ал. 2.”.

§ 52. В чл. 58 се създава т. 6:

„6. съществено нарушение на правилата на Професионалния кодекс на служителите в дипломатическата служба.”.

§ 53. Чл. 59 се изменя така:

„Дисциплинарни наказания

Чл. 59. (1) Освен с предвидените в Закона за държавния служител и в Кодекса на труда дисциплинарни наказания служител в дипломатическата служба може да бъде наказан и с предсрочно прекратяване на задграничен мандат.

(2) Дипломатически служител може да бъде дисциплинарно наказан и с временно

понижение с един предходен дипломатически ранг или на по-ниска с едно ниво длъжност за срок до една година.”.

§ 54. В чл. 60 се правят следните изменения:

1. Ал. 1 се изменя така:

„(1) Съставът на Дисциплинарния съвет се определя със заповед на министъра на външните работи по предложение на постоянния секретар. Председателят на дисциплинарния съвет е дипломатически служител с ранг „посланик””.

2. Ал. 4 се отменя;

3. Ал. 5 се отменя.

§ 55. Създава се чл. 60а:

„Дисциплинарно производство

Чл. 60а. (1) Министърът на външните работи взема решение за образуване на дисциплинарно производство, като може да възложи на Инспектората да направи предварителна проверка във връзка с евентуално извършено дисциплинарно нарушение и да даде становище относно наличието на основание за образуване на дисциплинарно производство.

(2) Ако по реда на ал. 1 е възложено на Инспектората извършването на предварителна проверка, срокът за налагане на дисциплинарно наказание тече от датата на представяне на министъра на външните работи на становището на Инспектората.

(3) Преди да наложи дисциплинарно наказание по чл. 59 от този закон и по чл. 90, ал. 1, т. 4 и 5 от Закона за държавния служител, министърът на външните работи взема становището на дисциплинарния съвет, който образува дисциплинарно дело по негово нареждане.

(4) Дисциплинарният съвет изяснява фактите и обстоятелствата по извършеното нарушение, както и изслушва при необходимост обясненията на служителя и обсъжда представените от него доказателства.

(5) При налагане на дисциплинарно наказание на дългосрочно командирован служител изслушването от министъра на външните работи на служителя преди налагане на наказанието може да се извърши по телефон или чрез други технически средства.”.

§ 56. В чл. 61 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 4 изразът „и чл. 47” се заличава;

2. Създава се нова ал. 6:

„(6) Служител в дипломатическата служба, който бъде изпратен да изпълнява длъжност в институция на Европейския съюз по реда на чл. 81в от Закона за държавния служител, се преназначава на длъжност, определена за задгранично назначение и се командирова със заповед на министъра на външните работи.”.

3. Създава се нова ал. 7:

„(7) Служител в дипломатическата служба, който е в правоотношение с институция на Европейския съюз, извън случаите по ал. 6, с Организацията на обединените нации, с Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа, с Организацията на Северноатлантическия договор или с други международни правителствени организации, се преназначава на длъжност, определена за задгранично назначение за срока на отпуса по чл. 64, ал. 2 от Закона за държавния служител.”.

4. Досегашната ал. 6 става ал. 8 и се изменя така:

„(8) Лицата, които не са от състава на дипломатическата служба се назначават на длъжност, определена за дългосрочно командироване, за срок не по-дълъг от срока на задграничния мандат по чл. 62, ал. 2.”

§ 57. Чл. 62 се изменя така:

„Задграничен мандат

Чл. 62. (1) Задграничен мандат е срокът, за който служителът е командирован дългосрочно в задгранично представителство.

(2) Задграничният мандат е 4 години. По изключение той може да бъде продължен с една година, след проведена процедура на подбор и в случай, че липсват конкурентни кандидати.

(3) Когато интересите на службата налагат, служител в дипломатическата служба може да бъде временно командирован с негово писмено съгласие за изпълнение на определени задачи в задгранично представителство за период до две години, при условията на наредбата по чл. 71, ал. 2. По отношение на тези служители не се прилага чл. 65, ал. 2.

(4) Подлежащите на ротация длъжности в задграничните представителства за служители в дипломатическата служба, с изключение на длъжностите по чл. 23, ал. 1 и чл. 23, ал. 2, т. 4, се обявяват при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 44, ал. 2.”

§ 58. Създава се чл. 62а:

„Приключване на задграничния мандат

Чл. 62а. (1) След края на задграничния мандат, при спазване изискването на чл. 32, служителите в дипломатическата служба се преназначават на длъжност в Министерството на външните работи или на длъжност в щата на задгранични представителства, която не е определена за дългосрочно командироване, за срок до един месец, в рамките на който задължително се преназначава на друга длъжност в Министерството на външните работи.

(2) За преназначаване по реда на ал. 1 на длъжност в щата на задгранични представителства, която не е определена за дългосрочно командироване, съгласие на служителя не е необходимо.

(3) Освобождаващите се в рамките на годишната ротация длъжности в

Министерството на външните работи се обявяват за заемане в рамките на дипломатическата служба, при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 44, ал. 2.

(4) Служителите по чл. 61, ал. 8 не се преназначават на друга длъжност в дипломатическата служба след края на задграничния им мандат и правоотношението с тях се прекратява.”.

§ 59. В чл. 63 се правят следните изменения и допълнения:

1. Ал. 6 се изменя така:

„(6) Ръководител на задгранично представителство по чл. 23, ал. 2, т. 1, 3 и 5 се назначава от министъра на външните работи.”;

2. Създава се ал. 7:

„(7) Временно управляващ задгранично представителство се определя от министъра на външните работи.”.

§ 60. В чл. 64 ал. 3 се изменя така:

„(3) Ръководител на задгранично представителство по чл. 23, ал. 2, т. 1, 3 и 5 се освобождава от министъра на външните работи.”.

§ 61. В чл. 65 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 второто изречение се заличава;

2. Ал. 3 се изменя така:

„(3) Служител в задгранично представителство може да бъде дългосрочно командирован със заповед и от друг ръководител на ведомство след съгласуване с министъра на външните работи, при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет по предложение на министъра на външните работи.”;

3. Създава се нова ал. 4:

„(4) Дългосрочното командироване на служителите по ал. 3 в задграничните представителства се предхожда от най-малко две години работа в изпращащото ведомство след последната им дългосрочна командировка.”;

4. Досегашната ал. 4 става ал. 5;

5. Създава се нова ал. 6:

„(6) Служителите по ал. 1 и ал. 3 задължително преминават подготовка преди началото на дългосрочната командировка по план, утвърден от постоянния секретар.”.

§ 62. В ал. 2 на чл. 68 се правят следните изменения и допълнения:

1. Т. 2 се изменя така:

„2. по мотивирано предложение на постоянния секретар или на ръководителя на задграничното представителство след обсъждане в Кариерната комисия, когато:

а) интересите на службата или извънредни обективни обстоятелства налагат това;

б) от действията на служителя е възникнал риск от уронване на авторитета на дипломатическата служба в чужбина.

в) когато оценката на изпълнението на длъжността от последната година е "Неприемливо изпълнение" или когато служителят има две последователни годишни оценки, по-ниски от оценка "Изпълнението напълно отговаря на изискванията".

2. Т. 6 се изменя така:

„6. когато служителят не е в състояние да изпълнява задълженията си поради ползване на отпуск за срок повече от три месеца по чл. 163, 164, 164а, 165, 167 и 167а от Кодекса на труда или поради ползване на отпуск по чл. 162 от Кодекса на труда.”.

§ 63. В чл. 69, ал. 1 думите „след изтичане на задграничния му мандат по този закон или” се заличават.

§ 64. В чл. 70 се създава ал. 3:

„(3) В случай, че имат друго трудово правоотношение, лицата по ал.1 имат право на неплатен отпуск по него, за срока на трудовия договор по ал. 1.”.

§ 65. В чл. 71 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 4 изразът „предложение на министъра на външните работи” се заменя с „методика, утвърдена с акт на Министерския съвет, въз основа на предложение на министъра на външните работи”.
2. В ал. 5 думите „задграничните представителства” се заменят с „задгранични представителства в държави по чл. 76”, а след думите „членовете на семействата им” се добавя „за периода на възникнала заплахата за живота и сигурността”.

§ 66. В чл. 72 се правят следните изменения и допълнения:

1. Т. 6 се изменя така:

„6. пътуване до Република България и обратно за ползване на платен годишен отпуск веднъж годишно, а дългосрочно командированите служители в държави по чл. 76, както и в държави с тежки климатични условия, определени в заповед на министъра на външните работи – два пъти годишно.”;

2. Създава се ал. 2:

„(2) Дългосрочно командированият служител и членовете на семейството му, които го придружават в приемащата държава нямат право на пътни пари по ал. 1, т. 6 в годината на първоначално заминаване и на окончателно завръщане, освен в случаите, предвидени в наредбата по чл. 71, ал. 2.”.

§ 67. В чл. 75 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „здравно осигуряване” се добавя „или здравно застраховане”;

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Средства за лекарствени продукти се осигуряват от изпращащото ведомство само в случаите, предвидени в наредбата по чл. 71, ал. 2.”;

3. Досегашната ал. 2 става ал. 3 и след думите „здравно осигуряване” се добавя „или за здравно застраховане”;

4. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и думите „установения ред” се заменят с „чл. 66”.

§ 68. В наименованието на глава шеста думите „Дипломатически институт” се заменят с „Дипломатическа академия”;

§ 69. В чл. 81 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „Дипломатическият институт” се заменят с „Дипломатическата академия”, а след думите „юридическо лице” се добавя „по чл. 60 от Закона за администрацията”;

2. В ал. 3 думите „Дипломатическият институт” се заменят с „Дипломатическата академия”;

3. В ал. 4 думите „Дипломатическия институт” се заменят с „Дипломатическата академия”.

§ 70. Чл. 82 се изменя така:

„Предмет на дейност

Чл. 82. Дипломатическата академия:

1. организира и провежда обучението на стажант-аташетата, обучение за повишаване на професионалната квалификация на служителите на Министерството на външните работи и на служителите в други бюджетни организации, включително курсове по чуждоезиково обучение, при условия и по ред, определени с наредба на министъра на външните работи;

2. подготвя, осигурява и провежда курсове за служители на чуждестранни дипломатически служби и чуждестранни държавни администрации при условия и по ред, определени с наредбата по т.1;

3. организира и поддържа по утвърден от министъра на външните работи план сътрудничество с български организации и академични институции, както и с чуждестранни институти, международни организации, университети, изследователски и информационни центрове и сдружения с нестопанска цел в сферата на международните отношения;

4. организира и осъществява самостоятелно или съвместно с български и чуждестранни партньори изследователски програми и проекти, като предоставя резултатите от изследователската дейност на Министерството на външните работи;

5. осъществява публична дейност за популяризиране на дипломатическата професия чрез организиране на медийни прояви, конференции, лекции и издателска дейност.”

§ 71. Чл. 83 се изменя така:

„Директор на Дипломатическата академия

Чл. 83. Директорът на Дипломатическата академия се назначава от министъра на външните работи след провеждане на конкурс.”

§ 72. В заглавието на Глава седма думите „Държавен културен институт” се заменят с „Културен институт”.

§ 73. В чл. 84 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „Държавният културен” се заменят с „Културният”;

2. В ал. 3 и ал. 4 думите „Държавният културен” се заменят с „Културния”.

§ 74. В чл. 85 думите „Държавният културен” се заменят с „Културният”.

§ 75. Чл. 86 се изменя така:

„Директор на Културния институт

Чл. 86. Културният институт се ръководи от директор, който се назначава от министъра на външните работи след провеждане на конкурс.”

§ 76. В допълнителните разпореци се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 1:

а) т. 1. се отменя

б) създава се т. 3:

„3. „Местни лица” са както граждани на приемащата държава, така и законно пребиваващи в нея български граждани и граждани на трети страни;”

в) създава се т. 4:

„4. „Управляващ задгранично представителство” е ръководител на дипломатическо представителство по смисъла на чл. 14, параграф 1, б. „с” от Виенската конвенция за дипломатическите отношения (ДВ, бр. 28 от 1968 г.);”

в) създава се т. 5:

„5. Временно управляващ задгранично представителство” е член на дипломатическия персонал на задграничното представителство, определен от министъра на външните работи да изпълнява функциите на ръководител на представителството до назначаването на такъв.”;

2. § 2 се отменя.

§ 77. Приложението към чл. 42 се изменя така:

„Приложение към чл. 42

КЛАСИФИКАТОР

на дипломатическите длъжности

Длъжностно ниво	Наименование на длъжностите в Министерството на външните работи и на длъжностите за командироване в задграничните представителства	Минимална образователна степен, необходима за заемане на длъжността	Минимален дипломатически ранг, необходим за заемане на длъжността	Минимален професионален опит за заемане на длъжността	Вид правоотношение
1	2	3	4	5	6
Ръководни дипломатически длъжности					
Р 1	Постоянен секретар	Магистър	Посланик	По чл. 8, ал. 2	Служебно
Р 2	Административен секретар	Магистър	Съветник	По чл. 10а, ал. 3	Служебно
	Генерален директор	Магистър	Пълномощен министър	По чл. 11, ал. 2	Служебно
	Политически директор	Магистър	Пълномощен министър	По чл. 12, ал. 2	Служебно
	Ръководител на инспекторат			По чл. 15, ал. 1	
Р 3	Директор на дирекция	Магистър	Съветник		Служебно

	Ръководител на задгранично представителство по чл. 23, ал. 1	Магистър	Съветник		
P 4	Началник на отдел	Магистър	Първи секретар		Служебно
	Ръководител на задгранично представителство по чл. 23, ал. 2				
P 5	Началник на сектор	Магистър	Първи секретар		Служебно
Координационни дипломатически длъжности					
K 1	Посланик за специални поръчения	Магистър	Посланик	По чл. 13, ал. 1, т. 1	Служебно
K 2	Специален координатор	Магистър	Съветник	По чл. 13, ал. 1, т. 2	Служебно
Специализирани дипломатически длъжности					
C 1	Извънреден и пълномощен посланик със седалище София	Магистър	Съветник	По чл. 23а	Служебно
C 2	Висш дипломатически служител	Магистър	Посланик		Служебно
	Неакредитиран посланик в задгранично представителство				
Експертни дипломатически длъжности					
E 1	Старши дипломатически служител - I степен	Магистър	Пълномощен министър		Служебно
	Пълномощен министър в задгранично представителство				
E 2	Старши дипломатически служител - II степен	Магистър	Съветник		Служебно
	Съветник в задгранично представителство				
E 3	Дипломатически служител - I степен	Магистър	Първи секретар		Служебно
	Първи секретар в задгранично представителство				

Е 4	Дипломатически служител - II степен	Магистър	Втори секретар		Служебно
	Втори секретар в задгранично представителство				
Е 5	Дипломатически служител - III степен	Магистър	Трети секретар		Служебно
	Трети секретар в задгранично представителство				
Е 6	Дипломатически служител IV степен	Магистър	Аташе		Служебно
	Аташе в задгранично представителство				

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ:

§ 78. За генералните директори, назначени до влизане в сила на този закон, не се прилага изискването по чл. 11, ал. 2 за професионален опит като ръководител на задгранично представителство по чл. 23, ал. 1 или по чл. 23, ал. 2, т. 1, 3 и 4.

§ 79. Държавен служител, който към влизането в сила на закона заема длъжността „главен секретар” в Министерството на външните работи, се назначава на длъжността „административен секретар”, ако отговаря на изискването по чл. 10а, ал. 3, т. 1.

§ 80. В тригодишен срок от влизане в сила на закона Министерският съвет и министърът на външните работи да предприемат необходимите действия за изпълнение на ограничението по чл. 23, ал. 4.

§ 81. В чл. 81в, ал. 1 от Закона за държавния служител, думите „4 години” се заменят с „6 години”.

§. 82. В чл. 13а от Закона за администрацията се правят следните изменения:

1. Ал. 2 се изменя така:

“(2) Според функциите, които изпълняват, дипломатическите длъжности са:

1. ръководни;
2. координационни;
3. специализирани;
4. експертни.”

2. В ал. 3 изразът „категория А” се заменя с изрази „длъжностни нива Р1, Р2, Р3, Р4 и Р5”.

3. Ал. 4 се изменя така:

“(4) Координационните дипломатически длъжности са посочени в длъжностни нива К1 и К2 на класификатора на дипломатическите длъжности.”

4. Ал. 5 се изменя така:

„(5) Специализираните дипломатически длъжности са посочени в длъжностни нива С1 и С2 на класификатора на дипломатическите длъжности.”

5. Ал. 6 се изменя така:

„(6) Експертните дипломатически длъжности са посочени в длъжностни нива Е1, Е2, Е3, Е4, Е5 и Е6 на класификатора на дипломатическите длъжности.”

§ 83. В чл. 53 от Закона за държавната собственост, след думите „Министерството на отбраната” се поставя запетая и се добавя „Министерството на външните работи”.

